

**te in de periode van 01.05.2010 tot 25.01.2012
(stillegging werken) te hebben uitgevoerd**

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het tweede hypotheekkantoor te op 4 december 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlastelegging en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 7 januari 2014.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door eerste substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Felten

4. Op 19 januari 2012 werd lastens de beklagde een proces-verbaal opgemaakt wegens het uitvoeren van de volgende werken zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning:

- een paardenstal, met daarnaast een paardenpiste;
- een houten constructie die men nog aan het bouwen was;
- de aanleg van een verharding in kasseistenen die liep vanaf de paardenstal tot aan het begin van het perceel van de beklagde (recht van uitweg via perceel)

5. In 2008 had reeds een aanvraag gedaan voor het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een kleine paardenstal.

Het dossier werd geweigerd door de gemeente op 11 mei 2009 omdat de paardenstal reeds werd opgericht, afwijkend en groter dan voorgesteld op de plannen gevoegd bij de aanvraag. In deze beslissing leest men tevens dat de bouwplaats volgens de gemeente niet binnen de 50 meter woonzone vanaf viel en dat de discussie woonzone – agrarische zone eigenlijk niet bepalend is. Het beroep van de beklagde werd door de deputatie verworpen op 1 oktober 2009.

6. Volgens de gemeente diende in november 2011 een nieuwe aanvraag in voor het bouwen van een paardenstal en verharding. Het dossier was echter onvolledig en werd teruggestuurd.

7. Op 25 januari 2012 werd de staking bevolen van de werken aan de houten constructie en aan de oprit met kasseistenen. Op 7 februari 2012 werd het stakingsbevel bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

8. Op 1 februari 2012 verklaarde dat hij op de hoogte was dat er een stedenbouwkundige vergunning nodig was voor de werken, maar dat hij door tijdsnood – hij moest paarden stallen – de werken had laten aanvangen zonder voorafgaande vergunning.

Hij had de bedoeling om de nodige vergunningen aan te vragen en ging er van uit dat alles in orde zou komen. Bij aankoop van het perceel in 2001 zou de dienst stedenbouw te hem aezegd hebben dat er een strook van 12 meter woonzone liep. stelde daarnaast dat hij een architect zou contacteren voor het indienen van een regularisatieaanvraag.

Op 16 februari 2012 verklaarde de beklaagde nog dat de verharding er al lag toen hij het perceel kocht in 2001. Alleen lag deze verharding onder de aarde en was deze niet zichtbaar voor het blote oog.

9. Op 30 juli 2012 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de regularisatievergunning. Bij beslissing van de deputatie van 13 december 2012 werd de aanvraag ook in beroep geweigerd.

Beoordeling

10. verklaarde (pag. 26 strafdossier) dat de paardenstal gebouwd werd tussen september 2008 en half oktober 2008. De paardenpiste werd aangelegd van half tot eind oktober 2008. De werken aan de houten constructie en de verharding met kasseistenen namen een aanvang in mei 2010 en waren op het oogenblik van de vaststellingen op 19 januari 2012 nog niet beëindigd. bevestigde deze data ter terechtzitting. Het openbaar ministerie verzocht de rechtbank de data in de dagvaarding te verbeteren.

De rechtbank verbetert de dagvaarding zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

11. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de onder de enige tenlastelegging (zoals verbeterd) beoogde feiten ten aanzien van de beklaagde bewezen zijn. De feiten werden door de beklaagde overigens niet betwist.

De discussie over de uitgestrektheid van de strook woonzone langs de en de bewering van de beklaagde dat ter plaatse reeds een soort verharding aanwezig was in 2001 doen geen afbreuk aan de vaststelling dat de beklaagde zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning de in de dagvaarding vermelde constructies en verhardingen heeft aangelegd.

Straf

12. De feiten van de enige tenlastelegging sub 1 en 2 werden correct omschreven volgens de strafwet die gold op het ogenblik van de feiten en bleven ook na de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening op 1 september 2009 strafbaar op basis van artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

13. De bewezen verklaarde feiten van de enige tenlastelegging zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De bewezen verklaarde feiten van de enige tenlastelegging *sub* 1, 2, 3 en 4 worden krachtens artikel 6.1.1, eerste lid VCRO gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen.

14. De beklaagde heeft zijn private belangen gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening:

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

15. De beklaagde vroeg de geldboete te willen beperken.

De beklaagde voerde herhaaldelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vergunningsplichtige werken uit. Op die manier stelde hij de bevoegde overheid voor voldongen feiten. Hij ging er ten onrechte van uit dat stedenbouwkundige inbreuken niet vervolgd worden en wel geregulariseerd zouden worden.

De hierna bepaalde geldboete is de meest gepaste straf. Deze geldboete zal de beklaagde wijzen op de noodzaak zich stipt aan de stedenbouwkundige regels te houden en hem doen inzien dat het niet loont misdrijven te plegen.

Voor de beklaagde kan, gelet op zijn beperkte inkomen, nog een deel van de geldboete met uitstel worden opgelegd. De beklaagde voldoet aan de voorwaarden om uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf te kunnen genieten.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 opdecimen wordt verhoogd.

16. De beklagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Stedenbouwkundig herstel

17. In zitting van 25 februari 2013 besloot het schepencollege van het herstel in de oorspronkelijke toestand te vorderen door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen inclusief funderingen, verwijderen paardenpiste en aangebrachte verhardingen en herstel van het oorspronkelijke reliëf.

Bij beslissing van 22 maart 2013 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij deze herstellvordering en vorderde aanvullend een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de uitvoering van het herstel.

Op 16 mei 2013 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies met betrekking tot de herstelmaatregel.

18. Ter terechtzitting verklaarde nog niet tot herstel te zijn overgegaan. Hij legde een kopie neer van een stedenbouwkundige vergunning verleend door de deputatie op 28 november 2013. Volgens deze vergunning worden de bestaande gebouwen afgebroken en wordt een nieuwe stal gebouwd ter hoogte van de aansluiting op de erfdoelbaarheid op het perceel De regularisatie van de zandpiste werd geweigerd wegens strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften. De regularisatie van een deel van de toegangsweg in kasseien werd geweigerd wegens strijdigheid met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Het herstel moet bijgevolg nog steeds bevolen worden.

19. De rechter moet nagaan of de beslissing van het bestuur een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is moet hij zonder gevolg laten (zie o.a. Cass. 11 januari 2011, AR RW 2011-12, 913; Cass. 14 juni

2011. *TMR* 2011, 730; Cass. 24 april 2012,
www.cass.be).

Het stedenbouwmisdrijf is een misdrijf zoals bedoeld in art. 6.1.41, §1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het gevorderd herstel legt aan de beklaagde geen onverantwoord hoge lasten op. Het is niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf een positief advies.

De herstellvordering is gegrond.

20. Om de beklaagde de tijd te geven de vereiste werken uit te voeren, wordt de termijn bepaald op **6 maanden**.

Het komt aan de beklaagde toe de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte te brengen van de vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna, na controle ter plaatse, door de stedenbouwkundig inspecteur een proces-verbaal van vaststelling wordt opgemaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 6.1.45 VCRO).

21. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert een dwangsom van 150 EUR per dag vertraging in de uitvoering van het herstel.

De bevoegde overheid kan een rechtmatig belang laten gelden om door middel van de dwangsom de nakoming van de veroordeling tot herstel zoveel mogelijk door de beklaagde zelf te verzekeren.

De rechtbank legt dan ook aan de beklaagde een **dwangsom op van 150,00 EUR per dag vertraging** bij niet-uitvoering van de herstelmaatregel binnen de gestelde termijn.

De dwangsom zal verschuldigd zijn wanneer na het verstrijken van de termijn van 6 maanden nadat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, het herstel niet zal zijn uitgevoerd. De rechtbank kent bijgevolg alleen een uitvoeringstermijn toe en geen respijtermijn bedoeld in art. 1385*bis*, vierde lid, Ger.W. De dwangsom kan bijgevolg worden verbeurd vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat dit vonnis aan de beklaagde is betekend (en zonder dat die betekening een respijtermijn doet lopen:

Cass. 15 maart 2011
en Cass. 17 juni 2011.

Cass. 17 juni 2011,

BURGERRECHTELIJK

22. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
 art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
 art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
 art. 1, 2, 3, 6, 7, 39, 40, 41, 50, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlastelegging zoals hiervoor omschreven;
 art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
 art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 art. 1, 2, 3 Koninklijk Besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001)
 art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28, 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
 art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
 art. 1 (§1, 1° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
 alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak.

STRAFRECHTELIJK

Verbeter de dagvaarding als volgt:

<i>"Op het perceel geleen te aekend als afdelina</i>	<i>kadastraal in eigendom toebehorende aan: kantoorbediende, geboren te op</i>
<i>wonende te</i>	

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

(...)

Namelijk:

1. Een paardestal
2. Een paardepiste

Te in de periode van 01.09.2008 tot 31.10.2008 te hebben uitgevoerd

3. *Een nieuwe houten constructie (15 meter x 6,50 meter x 6 meter hoogte)*
4. *Het aanleggen van een verharding in kasseistenen vanaf de paardenstal tot het begin van het perceel*

Te in de periode van 01.05.2010 tot 25.01.2012 (stillegging werken) te hebben uitgevoerd

(...)"

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging sub 1, 2, 3 en 4 zoals verbeterd, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde geldboete voor 750 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 4.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen voor de duur van drie jaar.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vorderina van het college van burgemeester en schepenen van en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de herstelmaatregel, zoals hierna bepaald, op het perceel
delezen te

uit te voeren:

herstel in de oorspronkelijke staat door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen inclusief funderingen (paardenstal en houten constructie); verwijderen paardenpiste en aangebrachte verhardingen, en herstel van het oorspronkelijk reliëf,

en dit binnen een termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Zegt voor recht dat de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklagde een dwangsom van 150 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van
indien het herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overaankomstig artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelde.

Kosten

Veroordeelt de beklagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklagde tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 72,17 euro.

Veroordeelt de beklagde tot de gerechtskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 72,17 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de
éénentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te   op 4
februari 2014, bestaande uit   rechter en
griffier, in aanwezigheid van   eerste substituut-
procureur des konings.